Akademik Hassasiyetler **The Academic Elegance**
Yıl/Year: 2025 **Sayı/Issue: 28**
Cilt/Volume: 12 **Sayfa/Page: 79-94**
Araştırma Makalesi
Makale Gönderim Tarihi: 09/11/2024 **Makale Kabul Tarihi: 01/08/2025**

MÜTTEFİKLİK İLİŞKİLERİ BAĞLAMINDA TAPINAK ŞÖVALYELERİ ve YURTSUZ JOHN

Fuat CEYLANBAŞ*

Öz

Çalışma, 1199 yılında İngiliz tahtına oturan ve 1216 yılında iç savaşın ortasında ölen Kral John ile hükümetinde önemli roller üstlenen ve müttefik olunan Tapınak Şövalyeleri ile ilişkileri ele almaktadır. Her ne kadar Tapınakçıların İngiltere'de ilk görünür olmaya başladığı dönem I. Henry dönemi olsa da asıl Kral John döneminde ilişkiler oldukça yoğundur. Makalede Kral John'un karşı karşıya kaldığı krizleri neden Tapınak Şövalyeleri'nin desteğiyle ve nasıl aşmaya çalıştığı açıklanmaya çalışılmıştır. Bunu yaparken telif eserlerden ve dönem hakkında teferruatlı bilgi veren ana kaynaklardan yararlanılmıştır. Kral John'un, babası II. Henry'den devraldığı krallığı korumakta zorlandığı, Angevin mirasını sekteye uğrattığı ve hem dış hem de iç politikada krizlerle karşı karşıya kaldığı görülmüştür. Çalışmamız göstermiştir ki Kral John İngiliz Krallığı'nın yaşadığı krizleri bertaraf etmek için hem dışarda hem de içerde müttefik bulma arayışına girmiş bu bağlamda Tapınak Şövalyeleri ile müsbet ilişkiler kurmuştur. Elbette hem Kral John hem de Tapınakçılar çıkarlarına uygun bir birliktelik sergilemiştir. Çalışmanın literatüre olumlu katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Zira müstakil Tapınak Şövalyeleri çalışmaları literatürde mevcutsa da mikro tarih anlatısı zayıftır.

Anahtar Kelimeler: *Yurtsuz John, Müttefiklik, Tapınak Şövalyeleri.*

THE TEMPLE KNIGHTS AND LACKLAND JOHN IN THE CONTEXT OF THE ALLIED RELATIONS

Abstract

The study deals with the relations between King John, who ascended the English throne in 1199 and died in the midst of civil war in 1216, and the Knights Templar, who played important roles in his government and became allies. Although it was during the reign of Henry I that the Templars first became visible in England, relations were also very intense during the reign of King John. The article explains why and how King John attempted adressed the crises he faced with the support of the Knights Templar. In doing so, the article makes use of the main sources that provide

* Dr., Mardin Artuklu Üniversitesi Süryani Dili ve Kültürü Doktora Programı, fuatceylanbas@gmail.com, https://orcid.org/0000-0002-5270-0442

Önerilen Atıf: Ceylanbaş, F. (2025). Müttefiklik ilişkileri bağlamında Tapınak Şövalyeleri ve Yurtsuz John. *Akademik Hassasiyetler*, 12(28), 79-94. https://doi.org/10.58884/akademik-hassasiyetler.1582021

detailed information about the period. It has been seen that King John had difficulties in protecting the kingdom he inherited from his father Henry II, disrupted the Angevin heritage and faced crises in both foreign and domestic politics. Our study has shown that King John sought to find allies both externally and internally in order to eliminate the crises experienced by the English Kingdom, and in this context, he established favourable relations with the Knights Templar. Naturally, both King John and the Templars pursued an alliance aligned with their respective interests. This study is expected to contribute positively to the literature. Although independent studies on the Knights Templar exist in the literatüre, the microhistory narrative is weak.

Keywords: *Lackland John, Allied, Knights Templar.*

Giriş

Tapınak Şövalyeleri I. Haçlı Seferi (1096-1099) ile Kudüs'ün Hristiyanlar tarafından ele geçirilmesinden sonra Hristiyan hacıları korumak amacıyla kurulmuş olan dinî-askerî karakterli bir örgüttür. Literatürde zaman zaman komplo teorilerine varan yaklaşımlar söz konusu olsa da modern araştırmalar bu tanımda kat'idir (Barber, 2006). Aynı zamanda Tapınak Şövalyeleri hem dinî-askerî karaktere haiz ilk örgüt olması hasebiyle önemlidir hem de daha sonra teşekkül edecek tarikatlara örnek teşkil etmiş olmasıyla müstesnadır. Yine onları ön plana çıkaran bir diğer özellikleri de tarikatın sadece Kudüs'te faaliyet göstermemesidir. Zira kuruluş amacı nedeniyle sadece Kudüs'te faaliyet göstermesi beklenirken onların Avrupa'nın birçok ülkesinde ve özellikle Fransa'da oldukça etkili oldukları bilinmektedir. Fransa dışında İngiltere, Almanya ve İspanya da Tapınak Şövalyelerinin varlık gösterdiği ülkelerdendir. Tarikat, kendilerine yapılan bağışlar ve gösterilen saygı nedeniyle kısa sürede zenginleşmiş, hem Fransa'da hem İngiltere'de geniş arazileri mülk edinmiştir (Çeken, 2020, s. 350).

Tapınakçılar, kurmuş oldukları ticari ve ekonomik ağ ile bankacılığın temelini atan faaliyetlerde de bulunmuşlardır. 1130 yılından itibaren Fransa, İngiltere, İtalya, Portekiz, İrlanda gibi ülkelerde Tapınak Evleri inşa ederek buralarda şubeleşmişlerdir. Ayrıca Doğu'da özellikle Kudüs, Yafa, Antakya, Beyrut, Umman gibi jeopolitik önemi olan yerlerde şubeleşerek Tapınak Evleri vasıtasıyla yerel yönetimlere etki etmişlerdir. Tapınakçılar, kurmuş oldukları Tapınak Evleri vasıtasıyla örgüte yapılan bağışları işletmiş, Kudüs'e aktarımını sağlamıştır. Ayrıca kurmuş oldukları deniz filosu ile ve gemi işletmeciliğindeki yetenekleri sayesinde Doğu'da bulunan ziraî ve endüstriyel ürünlerin Avrupa'ya taşınmasını da sağlamışlardır (Çeken, 2020, s. 355).

Buraya kadar, Tapınak Şövalyeleri'nin kuruluşu ve faaliyetleri hakkındaki kısa bilgiden hareketle onların askerî-dinî bir örgüt olmasının yanında malî alanda da oldukça mahir olduklarını gördük. Bu bilgiler John döneminde özellikle hangi alanlarda neden yakın iş birliğinin kurulduğunu daha iyi anlamamızı sağlayacaktır. Şimdi John ve Tapınakçılar arasındaki

ilişkiyi ele almadan önce Tapınakçıların İngiltere'de ilk kez var oldukları zaman dilimiyle alakalı bir çerçeve çizmekte yarar var.

Döneminde Hristiyanların en özel ve en iyi ağır süvari birlikleri olarak bilinen Tapınak Şövalyeleri'nin İngiltere'ye gelişleri ve yerleşmeleri hiç şüphesiz çalışmamız açısından mühim bir hadisedir. Bu bağlamda Tapınakçıların üstadı Hugh'un (Hugh of Payns) (1070-1136) (Latince: Hugo de Paganis) 1128'de İngiltere'ye gelişinden önce de Tapınakçıların İngiltere'de bulunuyor olabileceği ihtimalini değerlendirmemiz gerekmektedir. Zira İngilizler özellikle I. Haçlı Seferi (1096) esnasında oldukça önemli bir konumdaydılar. Kaynaklar her ne kadar sefere katılanlar arasında İngiliz soyluları ön plana çıkarsa da onlara eşlik eden İngiliz asker, süvari, paralı askerler de önemli insan kaynağını teşkil etmekteydi. Cornhillli Roger, Londralı Andrew, Southamptonlı Viels gibi tacirler de Haçlı Seferi'ne İngiltere'den iştirak eden önemli kimseler arasındaydı. Bu bağlamda Haçlı Seferi motivasyonuyla hareket eden ve I. Haçlı Seferi'nde yer alan İngilizler arasında Hugh'un teşkilatına üye kişilerin bulunmaması düşünülemez. (Tyerman, 1988, s. 24). Ancak hemen belirtelim ki I. Haçlı Seferi'ne katılanlar arasında omurgayı Fransızlar oluşturmaktaydı. Gerek kurucu Hugh gerekse de kurucular arasında yer alan Godfrey (Geoffrey de St Omer) Fransız'dır (Çeken, 2020).

Hugh, Haçlı motivasyonuyla Avrupa'dan asker toplayabilmek için krallarla görüşmeler yapmış, bunlardan biri de İngiltere Kralı I. Henry (1100-1135) olmuştur. (Tyerman, 1988, s. 31). Bu konuda Anglosakson kroniklerinin kaydettiklerine göre Hugh, I. Henry tarafından oldukça cömert karşılanmış ve hem askerî hem de ekonomik ihtiyaçların karşılanması için İngiltere ve İskoçya'ya girişine izin verilmiştir (The Anglosakson Chronicle, 1986, s. 259). O halde I. Henry'nin Tapınakçılara asker toplama ve vaaz verme izninden yola çıkarak biz Tapınakçıların İngiltere'de var olmaya başladığı dönem olarak bu zaman aralığını zikredebiliriz. I. Henry'nin Tapınakçılara sağlamış olduğu güvenli geçiş belgeleri ve yıllık silah teminleri ile geçimlerini sağlayacak topraklar vermesi de bunun kanıtıdır (Hollister, 2001, s. 412).

Böylece zamanla İngiltere'de yerleşmeye başlayan ve merkez olarak Londra'yı seçen Tapınakçılar elde ettikleri güvenle kamu hizmetlerinde aslan payını da almayı başarmışlardır. Tabii bunun altında yatan sebep, çalışmamızda da göreceğimiz üzere Haçlı motivasyonuydu ve Kutsal Toprakların kâfirlerin eline bırakılmaması düşüncesi İngilizlerin Tapınakçılara aşırı güvenmesine katkı sağlamıştı. Gerek I. Henry gerek II. Henry (1154-1189), gerek Aslan yürekli Richard (1189-1999) ve gerekse de Yurtsuz John (1199-1216) zamanlarında Tapınakçılarla müsbet ilişkiler bu bağlamda kurulmuştur.

John ile Tapınakçılar arasındaki ilişkilere geçmeden önce bu müttefiklik ilişkilerinin ortaya çıkmasına katkı sağlayan mecburî gelişmeleri yani Kral John döneminde İngilizlerin yaşamış oldukları krizleri belirtmekte fayda var. Bu dönemde bir zaman varis ilan edilen ve John'un da yeğeni olan

Arthur'un Fransa ile ittifak kurarak John'a ve taca rakip olması, Fransa ile kıta Avrupa'sındaki toprakların hâkimiyeti için girişilen savaş, Normandiya'nın kaybı, ek vergiler nedeniyle yüksek soylu olarak bilinen baronların John'a muhalefeti ve hatta isyanı önemlidir. Akabinde Canterbury Kilisesi başpiskoposluğuna (Ceylanbaş, 2024, ss. 1051-1066) kimin başpiskopos olarak atanacağı meselesinde John'un Papa ile girdiği mücadele de İngiltere'yi ve kraliyeti oldukça zor durumda bırakmıştır. Ana hatlarıyla belirttiğimiz tüm bu meseleler John'un İngiltere'de kendine sadık, dost müttefikler aramasına neden olan her biri ayrı birer çalışma konusu olan mühim hadiselerdir.

1. YURTSUZ JOHN ve TAPINAKÇILAR

Tarihçilerin ittifakıyla öfkeli, sinirli ve kimseyle geçinemeyen bir kral olarak bilinen John, (Church, 2015: Morris, 2016; Norgate, 1902) Tapınak Şövalyeleri ile olan ilişkilerinde çalışmamızın da göstereceği üzere tam tersi bir kişiliğe bürünmüştür. Özellikle İngiltere'deki Tapınakçıların üstadı Saint-Maurlu Aimery, birader Alan Martel ve birader Roger, John'un en yakınında yer alan Tapınakçılardır. Aimery, John'un her anında yanında olan, baronlarıyla yaşamış olduğu siyasî ve askerî krizlerde John'u destekleyen ve hem krallığın hem de tarikatın çıkarını gözeterek Magna Carta'nın ilanına John'u ikna eden kişilerden biridir. 1216 yılında John ölüm döşeğindeyken yanında olan ve vasiyetinin hayata geçirilmesi için sorumlu olan kişilerden biri yine Aimery'dir (Webster, 2012, s. 214). Bir diğer Tapınak Şövalyesi Alan Martel de John'un en yakınında yer almış ve en güvendiği isimlerin başında gelmiştir. Bu nedenle Alan Martel sık sık John tarafından ödüllendirilmiştir. 1214 yılında Tolleshunt Köyü Alan Martel'e verilmiş, ayrıca 1215 yılında tarikata verilen bir başka arazi bağışında Alan Martel, John tarafından övgü ve saygı dolu sözlerle anılmıştır. Birader Roger de John'un danışmanlığını yapmış ve hem kara hem de deniz (donanma) kuvvetlerini yönetmiştir. Görülüyor ki Tapınakçılar John'un en güvendiği danışmanları ve hükümetindeki kilit adamlarıdır. John'un tarikata duyduğu saygı ve sevgiye her yıl Londra'da Tapınakçıların şerefine verdiği yemek daha iyi bir kanıt oluşturabilir. Zira John, geleneksel hale gelmiş bu ziyafetlerde onlara her seferinde (muhtemeldir ki bizzat avladığı) alageyiklerinden ikram etmiştir. Yaşadığı krizler nedeniyle kalifiye durumda bulunan Tapınakçılara ihtiyacı olan John tarafından yapılan bu jestler onlar tarafından da oldukça memnuniyetle karşılanmıştır (Pringle, 1998, s. 208). Bu nedenle I. Henry döneminde İngiltere'de görünür olmaya başlayan Tapınak Şövalyeleri'nin kendilerini gerçekleştirdikleri ve en var oldukları dönemin John dönemi olduğunu belirtebiliriz. Aslına bakılacak olursa John Haçlı Seferleri'ne ilgi duymayan ve asla bu seferlere liderlik etmeyecek bir kraldır. İşin daha ilginç yanı ise Tapınak Şövalyeleri'nin bunu biliyor oluşudur (Webster, 2012). O halde burada sorulması gereken soru basittir. Tapınak Şövalyeleri neden

John'un en zor zamanında onun yanında oldular ve sıkı müttefiki olarak canlarını hiçe saydılar?

Tapınak Şövalyeleri, bizce, her ne kadar John'un kişiliği ve siyaset bilmezliği hakkında kendilerinden eminse de artık İngiltere'de I. Henry ya da Aslan Yekli Richard kral değildi ve tarikatın bir şekilde İngiltere'de tutunması gerekmekteydi. Bu nedenle Tapınakçıların tarikata faydalı bir İngiltere yaratmak için John'a yardım etmeleri konusunda fikir birliği sağlamış oldukları ilk akla gelendir. Bu bağlamda Tapınak Şövalyeleri'nin geliştirmiş olduğu strateji açıktır. Onlara göre İngiltere düzlüğe çıktığında John ya da halefleri tekrar Haçlı motivasyonuyla hareket edecek ve Tapınakçılara yardım edecektir. Bu teori oldukça mantıklıdır zira Haçlı motivasyonu bu dönemde dibe vurmuştur. I. Richard dahi Haçlı Seferi dönüşünde esir alınmış, esaretten kurtulması için İngiltere'de toplanan vergi (aid) İngiliz maliyesini tüketmiştir. Eğer Haçlı motivasyonu Avrupa'da etkili olmuş olsaydı, Müslüman Doğu ile savaştan dönen Richard'a bu saygısızlık yapılabilir miydi? Ayrıca IV. Haçlı Seferi (1202-1204) İngiltere'de ilan edilmiş olmasına ve henüz Bizans'a yönelim olmamasına rağmen taraftar bulamamıştır. Tapınakçılar dâhil olmak üzerine, Saylı William ve Roslu Robert hariç, IV. Haçlı Seferi'ne katılım istenilen düzeyde gerçekleşmemiştir (Tyerman, 1988, s. 96; Walker, 1990, ss. 47-49).

2. JOHN, DİPLOMASI ve TAPINAKÇILAR

John'un tacı takmasıyla birlikte karşı karşıya ilk kriz yeğeni Arthur'un isyanından kaynaklı veraset sorunu olmuştur. Bretonya Dükü ve Richmond Kont'u Arthur, John'un ağabeyi Geoffrey'in oğludur. Üstelik, Fransa kralı tarafından desteklenmekte ve Bretonya'de baronlar Arthur'a oldukça saygı duymaktadır. Fransa kralına yakınlığı ve baronların saygısı John'un çıkarlarına oldukça aykırı olduğundan Arthur, John için bir tehdit oluşturmaktadır. 1199'dan 1202 yılına kadar Arthur meselesi Angevinleri ve John'u meşgul etmiştir. John yeğenine karşı ezici bir güç kullanarak 1202 Ağustos'unda Mirebeau'da Arthur'u yakalamıştır. Kaynaklarımız burada bize farklı bilgiler vermektedir. Bazıları Arthur'un sakat bırakıldığını, bazıları öldürüldüğünü söylemektedir. Ancak gerçek olan şu ki Arthur'dan bir daha haber alınamamıştır. John'un askerî yeteneğini ve gücünü göstermesi sorun değildir ancak Arthur'u ele geçirdikten sonra izlemiş olduğu siyaset John'a prestij kaybettirmiştir. Zira yeğenine karşı cömert olması beklenirken gaddar bir strateji benimsemiştir. Bazı kaynakların John'un sarhoş iken yeğenini hadım ettirdiği, kör ettirdiği ya da sakat bıraktığı iddiaları ciddiye alınması gereken tarihi gerçeklerdir. Bu bağlamda Bretonya'daki soyluların John'a cephe almaları şaşırtıcı değildir. John'un bir güç gösterisi olarak tasavvur ettiği durum soylu baronlar tarafından zalimlik ve zayıflık olarak algılanmıştır (Church, 2015, ss. 100-109). John yukarıda Arthur örneğinde verdiğimiz döngünün içinde bir krallık dönemi yaşamıştır. Önemli bir orduya ve müreffeh topraklara hükmetmesine rağmen bu avantajları koruyamamış son anda

duygularına yenilerek bu başarıları baltalamayı başarabilmiştir. Bu nedenle John saltanatının sonuna kadar güvenilmez bir kral olarak anılmıştır.

İngiliz tahtına oturmasından sonra karşılaştığı diğer problem Fransa kralı Philip ile yaşadığı savaştır. 1203 yılında önce Anjou daha sonra da Normandiya Philip'in hedefi olmuştur. Bu zaman zarfında John kıta Avrupa'sındaki kalelerini bir bir kaybetmeye başlamıştır. John'un Fransız saldırılarına tepkisi onun kişiliğini anlamamız açısından son derece ilginçtir. Normandiya ve diğer önemli topraklar tehlike altındayken John, önemli adamlarını Fransa'da bırakıp İngiltere'ye geri dönmüştür. Her ne kadar tarihçiler takviye kuvvet için bunu yaptığını söylese de bizce John İngiltere'de kendisine karşı bir isyandan şüphelenmektedir. John, İngiliz ordusunun ona en çok ihtiyaç duyduğu anda savaş meydanından kaçmıştır (Church, 2015, s. 117).

Burada John'un kıta Avrupa'sındaki hatalarını telafi etmek için Tapınakçılardan yardım aldığı görülmektedir. Tapınak Şövalyeleri, Fransa ile diplomatik münasebette bulunmaları için John tarafından davet edilmiştir. Üstad Aimery, 1204 yılı Şubat ayında, Fransızlarla mücadele etmek için görevlendirilmiştir. Üstad Aimery'nin görevi fidye ve savaş esirlerinin takas edilmesi için pazarlık yapmak olarak belirlenmiştir. Ancak asıl amaç Normandiya'nın kaybedilmesini önlemek ve bir ateşkes sağlayabilmektir. John, baronlarından ve soylularından destek bulamamış olacak ki Aimery derhal bir barış durumu sağlayabilmek adına başrahip Welli Hugh ile birlikte Fransızlara gönderilmiştir. Fransızlar bu müzakereleri oyalamayla karışık reddetmiştir. Çünkü John'un baronlarından Philip'in tarafına geçenlerin sayıca artmasıyla Kral Philip Normandiya'nın ele geçirilmesi için çalışmış ve Normandiya Fransızların eline geçmiştir (Gervase of Canterbury, II, s. 95).

1205 yılında bir başka Tapınakçı diplomat olan Birader Geoffrey Fransa sarayına gönderilmiştir. Muhtemeldir ki Geoffrey'in görevi barışı sağlamaktır. İki yıl sonra 1207 yılında dahi Tapınaçıkların Fransa ile olan müzakerelere aracılık ettiğini ve Athêe'li Gerard gibi mâhkumların serbest bırakılmasını sağladıkları bilinmektedir. Zira Gerard, John'un en değerli paralı askerlerinden biridir ve Tapınakçılar sayesinde fidye ödenerek kurtarılmıştır. Buradaki fidye parasının da Tapınakçılar tarafından ödenmiş olması önemlidir. John'a sadece diplomatik destek sağlamakla kalmamışlar aynı zamanda ekonomik destek de sağlamışlardır. Tapınak Şövalyeleri, Gerard'ın İngiltere'ye güvenli geçişini sağlamak için de kıyıya kadar ona eşlik etmiştir. John, kıta Avrupa'sında kaybettiği toprakları geri almak için Tapınakçılardan faydalanmaya devam etmiştir. Alman İmparatoru IV. Otto'nun desteğini alabilmek için 1211-1212 yıllarında Tapınak Şövalyelerinden bir heyeti ona göndermiştir. Burada John, Fransa'ya karşı Alman desteğini ummuştur. John, Papa'dan da yardım istemiş, Alan Martel'i de Papa ile arabuluculuk yapması için görevlendirmiştir. Alan Martel ve elçilik heyeti 1213 yılında Papalık Sarayı'na ulaşmıştır (Gatti, 2005, ss. 55-61).

2.1. Diplomatik, Askerî ve Malî Müttefiklik

1213 yılında Fransız kralı sadece kıta Avrupa'sındaki Angevin topraklarını ele geçirmekle yetinmemiş ve İngiltere'yi de işgal girişimlerine başlamıştır. John, Fransa kralının tehdidine karşı koyabilmek için Ewell'de Tapınak Evi'nde bir toplantı gerçekleştirmiştir. Burada Tapınakçılar ve diğer askerî danışmanlarla birlikte Fransız istilasına karşı koyabilmek için plan yapmıştır. Bir Tapınak Şövalyesi Fransa kralı Philip'e iletilmek üzere mektup götürmekle görevlendirilmiştir. Bu mektubun içeriği ilginçtir. Zira mektupta baronlarının kral John'a olan sadakati yazmaktadır. John, Philip'in böylece İngiltere'yi istila etmekten vazgeçeceğini, hem baronların hem de Papa'nın desteğine sahip olmasının Philip'i korkutacağını ummuştur (Church, 2015, s. 99). Burada bir kez daha diplomatik temaslarda Tapınakçılardan faydalanılmıştır.

John, 1214 yılında Normandiya'yı geri almak için girişimlerde bulunmaya devam etmiştir. Tapınakçı Alan Martel, Poitou'daki seferde Kral John'a eşlik etmiştir. Diğer Tapınakçılar, askerî keşif gezilerini finanse etmişlerdir. Daha fazla paranın bulunması ve seferin organize edilmesi için İngiltere'ye mektuplar yazmışlardır. Ayrıca Tapınakçılar savaş sandıklarını korumakla da görevlendirilmiştir. Tapınakçıların gayretiyle düzenli ve disiplinli bir organizasyonun sağlanması Anjou'nun kurtarılmasını sağlamıştır (Warren, 1997, ss. 215-225). Ancak Bouvines Savaşı'nda Fransa'nın mutlak galibiyeti ve John'un müttefiki Otto'nun ölümden dönmesi işlerin ters gitmesine neden olmuştur. Alman müttefikleri John'u terketmiştir. Bu nedenle John, Fransa kralıyla kendisini aşağılayıcı bir barış yapmak zorunda kalmıştır. Sadece bununla kalmamış ele geçirdiği ve kısmî başarı sağladığı toprakları da iade etmiştir. John ve Philip arasındaki barış müzakerelerinde Tapınakçılar da hazır bulunmuş ve muhtemeldir ki nihaî ateşkesin sağlanmasına katkıda bulunmuşlardır. John'un yenik ordusunu İngiltere'ye geri götürmesini dahi Tapınakçılar sağlamıştır. Zira Aimery ve Poitou'daki Tapınakçı üstadı Gerard Brochard, John'un adamlarını İngiltere'ye götürmesi için ona borç para vermiştir (Church, 2015, ss. 210-212).

1214 yılının Ekim ayında Kral John İngiltere'ye dönmüştür. Ancak John'un İngiltere'de, Fransa ile ilişkileri kadar hassas olan bir başka sorunu daha vardır. Baronları 1214 yılına kadar John'un savaş yükünü omuzlamışlar ve başarısızlıklardan dolayı biriken kırgınlıklar artık isyana dönüşmüştür. Tapınakçılar kral ve tebaası arasında arabulucu olmuş ve barışı sağlayabilmek adına girişimlerde bulunmuşlardır. 6 Ocak 1215'te Tapınak Evi'nde bir konferans toplanmıştır. Burada Kral ve baronları arasında kopan iplerin tamir edilmesi amaçlanmıştır. Biz buradan hem John için hem de baronlar için Tapınakçıların güvenli ve tarafsız bulunduklarını anlıyoruz. Zira her iki tarafın da Tapınak Evi'nde görüşmeleri ve toplantıyı kabul etmeleri bu duruma kanıttır (Gatti, 2005, s. 65).

Bu toplantı doğrudan bir savaşı bir süreliğine ertelese de John da baronlar da birbirlerine güvenmemektedir. Aslında burada daha güvenilmez

tarafın John olduğunu söyleyebiliriz. Çünkü John bir taraftan baronlarını bu tür görüşmelerle oyalarken diğer taraftan Papa III. Innocentius'a mektuplar yazarak Haç'ı alacağından ve bir Haçlı Seferi'ne liderlik edeceğinden bahsetmektedir. Görünüşe göre John, baronlarına karşı Papa'nın desteğini almak istemiş ve zekice bir hamle gerçekleştirmiştir. Papa, baronların Haçlı Seferi'ne çıkmayı amaçlayan bir krala karşı isyan halinde olmasına oldukça kızmış ve onları Müslümanlardan bile zararlı olarak nitelemiştir. Böylece İngiliz soyluları, John'a isyana devam etmeleri durumunda aforozla tehdit edilmiştir. III. Innocentius sadece dinî silaha başvurmakla kalmamış aynı zamanda John'a destek olması amacıyla Boves'lu Hugh'a Flanders ve Brabant'tan paralı asker toplaması için mektuplar yazmıştır. 1216 yılında Bourges başpiskoposunu John için asker toplamakla görevlendirmiştir (Selected Letter of Pope Innocent III, ss. 207-216).

Biz Papa'nın neden John'u bu kadar destekliğini anlayabiliriz. Zira John, daha önce Papa ile Canterbury başpiskoposluğu atama meselesinden kaynaklı sorun yaşamış ve sonunda Papa'ya diz çökmüştür. İngiltere ve İrlanda Krallıkları Papa'ya teslim edilmiştir. Bu nedenle Lord Papa, derebeyi olarak John'u korumakla aslında dirliklerini de korumayı amaçlamıştır. Tapınakçılar da Papa'lığa bağlı bir tarikatın üyeleriydiler ve Papa'nın politikasıyla doğru orantılı bir şekilde İngiliz Krallığına yardımcı oldular. John, her ne kadar Papa'ya Haçlı Seferi'ne çıkacağına dair söz vermişse de Tapınakçı Roger'a baronlarına karşı kullanmak üzere paralı askerler toplamasını emretmiştir. Paralı askerlerin kıta Avrupa'sından gelecek olması nedeniyle bir filo inşa etmesini de ayrıca bildirmiştir (Gatti, 2005, s. 68). Biz burada John'un Haçlı Seferi'ne çıkmayacağını ve hem Papa'ya verdiği sözü tutmayacağını hem de bir iç savaşı göze aldığını anlıyoruz. Nitekim öyle de olmuştur.

Tüm yaşanan gelişmelerde John ile birlikte hareket eden tek grup ise Tapınakçılar olmuştur. Hemen burada yukarıda sorduğumuz soruya çokça cevap verdiğimizi belirtmekte fayda var. Zira buraya kadar John'un neden Tapınakçıları müttefik olarak benimsemiş olduğunu anlamış olduk. Fakat Tapınakçılar neden John'a hemen hemen her konuda destek olmuştur? Burada asıl sorulması ve cevaplanması gereken de budur kanaatindeyiz. Zira Tapınak Şövalyeleri en nihayetinde Kudüs'deki hacıları korumak için kurulmuştu. Aşağıda da göreceğimiz desteklerin nedenlerinden biri Tapınakçıların Haçlı motivasyonunu tekrar sağlama düşüncesi olduğudur. Bir başka neden ise birleşik ve müreffeh bir İngiltere ve onun kralı olmadan bu düşüncenin gerçekleşemeyeceği inancıdır. Bu bağlamda İngiltere'de istikrarı sağlamak adına krala yardımcı olmuşlardır.

Tapınak Şövalyeleri her ne kadar John'un sözüne güvenilmez bir kral olduğunu Papa'ya verdiği sözü tutmamasından anlasalar da Haçlı Seferleri'ne aktif destek verecek bir kralı desteklemekten başka yol bulamamışlardır. İç savaş boyunca John'un yanında olmaya devam etmişlerdir. 1215'te mühürlenen Magna Carta'da diplomat ve askerî danışman olarak görev

almışlardır. Tapınak Şövalyeleri'nin üstadı Almeric, Magna Carta mühürlendiğinde bizzat John'un yanında yer almıştır (Roger of Wendover, II, s. 309).

Ateşkes veya güvenli geçiş belgelerinin hazırlanmasında da Tapınakçılar merkezî bir rol üstlenmişlerdir. Rehinelerin ve savaş esirlerinin değişimi gibi hassas konularda her iki tarafın da güvendiği kilit bir rol oynamışlardır. Örnek vermek gerekirse baronların ele geçirdiği Rochester'ın tahliyesi için arabulucu olmuşlardır. Haziran 1216'da John, Aimery'i önemli bir esir değişimini bizzat gerçekleştirmesi için görevlendirmiştir. Aimery, Fransızların elinde bulunan John'un dört şövalyesine karşılık Andrews'lı Roger'i Fransızlara teslim etmiştir. Tapınakçılar, kraliyete ait hazine ve teçhizatın taşınmasında da Kral John'a yardım etmiştir. Kale teftişleri ve kale tahkimatları da Tapınakçılar tarafından yürütülmüştür. Alan Martel, John'un Malborough'taki şatosuna yay, mızrak ve okların taşınmasında etkin rol oynamıştır. Devizes'teki kaleye hazinenin taşınması da Tapınak Şövalyeleri aracılığıyla gerçekleşmiştir. Biz buradan Tapınakçıların hem askerî olarak güçlü hem de Papa'dan aldıkları güçle dokunulmaz olduklarına kanaat getiriyoruz. Zira bu kadar zor ve hayatî işlerin Tapınakçılar tarafından yürütülmesinin başka bir izahı olamaz (Gatti, 2005, s. 68).

Fransız birlikleri 14 Haziran 1216 tarihinde Winchester'ı ele geçirdikten sonra Devizes Kalesi daha da önemli bir hale gelmiştir. Kutsal Topraklarda ele geçirdiği yerlerde yaptıkları kalelerle ünlü Tapınak Şövalyeleri hiç şüphesiz Devizes'in savunulması için de göreve çağrılmıştır. Alan Martel, Devizes Kalesi'nin Büyük Kapısının Butevville'den Oliver ve Geoffrey tarafından savunulması için emirler göndermiştir. Cateletti adı verilen diğer kapının savunulması için de Sanfordlu Thomas ve Riverslı Richard'a emirler vermiştir. Tapınakçılar yayınlamış olduğu bu emirlerle Kral John'a kale savunmasında yardımcı olmuştur (Rotuli Litterarum, 1835, s. 275).

John'un bir başka kale olan Corfe Kalesi için de para transferi emri verdiğini ve bu transferler için Tapınakçıları kullandığını da eklemeliyiz. Mektuplardan birinde Alan Martel'e belirli meblağlarda para verilmesini ve daha sonra kalan para için de yine Martel'e hesap verilmesi gerektiğini görüyoruz. Bir diğer mektupta Birader Geoffrey'e de para verilmesini ve Alan Martel'e de itaat edilmesini emrettiğini görüyoruz (Gatti, 2005, s. 70).

John'un saltanatının sonlarında dahi Tapınak Şövalyeleri John'a yardım etmektedirler. Hayati öneme sahip bir limanı kontrol eden Bristol Kalesi olası bir Fransız saldırısına karşı Maulêon'lu Savaric tarafından korunmaya alınmıştır. Temmuz 1216'da Rahip Roger'in emrindeki Tapınakçılar, kalenin garnizon komutanlığını ele almıştır. Zira Savaric ile John'un Bristol'deki şerifi Philip d'Albini arasında bazı temel düşmanlıklar vardır ve Tapınakçılar bu rekabetin farkında olduklarından Kral lehine duruma el koymuşlardır (Gatti, 2005, s. 71).

3. EKONOMİK İŞBİRLİĞİ ve TAPINAKÇILARIN DESTEĞİ

John karşı karşıya kaldığı krizler nedeniyle bir savaş ekonomisi yönetmektedir. Dolayısıyla John sürekli yeni gelirler ve krediler aramak durumunda kalmıştır. Ayrıca saltanatının sonunda birleşik olmayan bir İngiltere tehlikesi yaratmış olduğundan maliyesini de merkezî olmayan bir yapıya kavuşturmak zorunda kalmıştır. Bu tehlike karşısında tekrar başvurduğu kişiler Tapınakçılardır. Tapınak Şövalyeleri güvenlik nedeniyle bir dizi kalede yerel hazineler oluşturmuş ve o hazineleri korumakla sorumlu tutulmuştur. Tapınak Evleri de John'un hazinesinin korunduğu yerlere dönüşmüştür (La Torre, 2008, s. 125).

Tapınakçılar ve John arasındaki bu ilişki simbiyotik bir hal almıştır. Zira John, hükümetini ayakta tutabilmek adına Tapınakçıların malî becerilerinden ve gücünden faydalanmak istemektedir. Tapınakçılar da daha fazla güç ve nüfuz elde edebilmek için John'u destekleme durumundalardır. Tapınak Evleri büyük birer finans merkezi haline gelmiş ve John'un savaş hazinelerinin sorumluluğu tarikata verilmiştir (Gatti, 2005, s. 74). Tarikat, güç ve nüfuzunu XII. ve XIII. yüzyıllarda Kutsal Topraklardaki savaşa adamıştır. Britanya ve diğer Batı ülkelerinden ya da eyaletlerinden toplanan paralar önce Paris'e nakledilmiş ardından Tapınak Biraderlerini, çavuşları, kale inşalarını ve paralı askerleri desteklemek için Doğu'ya gönderilmiştir. Bu tür düzenli para transferleri Batı'da o dönem bilinen bankacılığın geliştirilmesine katkı sağlamıştır. En önemlisi de Tapınakçılar fiili bir aktarım yapmadan ister kendi adlarına ister başkaları adına parayı üçüncü şahıslara böylece aktarabilmektedir. Bu bağlamda ilk bankacılığın ortaya çıktığı söylenmektedir (Çeken, 2020).

Tapınak Evi, İngiltere'de her türlü değerli eşyanın saklandığı yer olarak kullanılmaya başlanmıştır. Kral John, belgeleri ve sözleşmeleri tarikatın gözetiminde saklamıştır. Biz buradan Tapınak Evi'nin kraliyet arşivi haline geldiğini de söyleyebiliriz (Lord, 2002, s. 234). Maliye ve arazi mülkiyetiyle ilgili belgeler ve diğer değerli eşyalar Tapınak Evi'nde tutulan başlıca kayıtlardır. Böylece depolama, güvenlik ve finans gibi temel gereksinimlerin tümü tek bir yerde kolayca bir araya getirilmiştir. John, Tapınak Evleri'ni oldukça aktif kullanmıştır. 1215 yılında Walter adında birinin ceza ödemesi için kefalete ihtiyaç duyulduğunda, para teslim edilene kadar Walter'in tüm sözleşmeleri ve tapuları Tapınakçılara emanet edilmiştir. Kraliyet mücevherleri ve kraliyet kıyafetlerinin sorumluluğu da Tapınakçılara verilmiştir. Bu durum John'un Tapınakçılara olan güvenini bir kez daha gözler önüne sermektedir. 1215 yılında baronlar isyan halindeyken John, Londra'ki mücevherlerini böylece koruma altına almak istemiştir. John'un Tapınakçılara olan güveni de boşuna değildir. Tapınakçılara emanet ettiği 10.000 markın getirilmesini emrettiğinde Alan Martel liderliğindeki bir Tapınakçı maiyeti derhal parayı Wingham'daki John'un odasına getirmiştir. Bu kadar büyük bir meblağın hem saklanması hem de nakledilmesi oldukça önemli bir meziyettir (Gatti, 2005, ss. 74-78).

Ancak hem John hem Tapınakçılar bu ekonomik ilişkiden karlı çıksa da özellikle Tapınakçılar elde ettikleri güçle, kıskanılan, açgözlü addedilen insanlar gibi algılanmaya başlamıştır. Zira Orta Çağ'ın en karakteristik özelliklerinden biri de borçlu olunanın ölmesi durumunda borcun silinmesidir. Böylece Tapınakçılar da etraftan kimselerin bir hayli yüksek borçlandıkları kimseler olduklarından kendilerine doğal düşman yaratmışlardır. Tapınak Şövalyelerinin XIII. yüzyılda lağvedilmesiyle birlikte onlara olan borçlar kraliyete devredilmiştir. Şerifler borçların takibiyle görevlendirilmiştir. Londra dışında hiç nakit bulunamamış, kraliyet görevlileri Tapınak Şövalyaleri'ne olan borçlardan umduklarını elde edememişlerdir. (Pringle, 2017, s. 100).

4. DONANMA ve TAPINAKÇILARIN DESTEĞİ

Askerî destekleri, diplomatik görevleri ve finansman desteklerinin yanı sıra İngiltere'de John döneminde yeni bir donanmanın inşasında da Tapınak Şövalyelerinin rolü ve etkisi görülmektedir.

Aslan Yürekli Richard döneminde yine Tapınakçıların katkısıyla kısmen bir donanma oluşturulmuş ve başarı da sağlanmıştı. Ancak inşa edilen filolar tek kullanımlıktı ve belirlenen seferler için özel oluşturulan araçlardan ibaretti. Ahşap gemilerin ömürleri kısa olduğundan ve çürümeye yüz tuttuğundan uzun soluklu olmamışlardı. Orta Çağ'da çoğu devletin daimi bir donanması yoktu.

Kıta Avrupa'sında kaybettiği topraklar ve Fransızların İngiltere'yi istila tehdidi John'a bir donanma oluşturmaktaki mecburiyetini hatırlatmıştır. Normandiya'nın 1204 yılında kaybedilmesiyle birlikte donanma daha da gerekli hale gelmiş, kıta Avrupa'sında Angevin İmparatorluğu'nun büyük bölümünün çöküşü, hayati önem taşıyan limanların kaybı John'u oldukça tedirgin etmiştir (Gatti, 2005, s. 86). Buna rağmen İngiliz gemileri XIII. yüzyılın ilk çeyreğinde (1213) beklenmedik bir saldırıyla Damme'de demirlemiş Kral Philip'in donanmasını ele geçirmiş ve yakmıştır. Mısır, şarap, un, silah ve diğer birçok erzak ve teçhizat ele geçirilerek İngiltere'ye nakledilmiştir. Philip'e karşı kazanılan ve ele geçirilen ganimetlerde büyük rol oynayan elbette Tapınak Şövalyeleri'dir. Zira Fransızları ani bir baskınla yenen filoyu meydana getiren ve finansman desteği sağlayan onlar olmuştur (Church, 2015, ss. 189-202). Tapınak Şövalyeleri daha sonra gemi tedarik ya da imal ederek İngiliz donanmasına katkı sağlamaya devam etmiştir. Örneğin 1213 yılında Damme Savaşı'ndan kısa bir süre sonra Dieppe'de bulunan Birader Gilbert'in komutasındaki Tapınakçılara ait donanmaya kral John'un filosuna katılma emri verilmiştir. Hizmetlerinin karşılığında ise tarikata, özellikle şarap ve diğer malların İngiltere'ye getirilmesiyle ilgili olarak değerli ticarî imtiyazlar verilmiştir (Gatti, 2005, s. 90). Tapınak Şövalyeleri İngiltere'de elde ettiği ticarî imtiyazlar sayesinde önce Bristol limanlarından ardından Londra'da önemli yerleri ellerinde tutmuşlardır. Fransa ile yapılan lüks mal ticareti Tapınakçıların kontrolüne girmiştir. Tapınak Şövalyeleri ele

geçirdiği liman ve topraklar sayesinde ekonomik olarak oldukça güçlenmişlerdir. Öyle ki Redcliffe'de elde ettikleri araziler daha sonra Temple Fee (Tapınak Dirliği) olarak adlandırılmıştır (Lord, 2002, s. 153). Tapınak Şövalyeleri ticaretlerini artırmak için Avon nehrinin yönünü ve seyrini dahi değiştirmiş ve nehrin üzerinde taştan bir köprü inşa etmişlerdir. Böylece Bristol'dan Cornwall'a kadar uzanan toprakları kontrol edebilmişlerdir. İki büyük şehir olan Londra ve Bristol'un yanı sıra çeşitli ticarî ve askerî faaliyetler için Winchelsea, Porsmouth ve Rye limanlarını da kullanma lisansları elde etmişlerdir.

Tapınak Şövalyeleri kıta Avrupa'sı ile de bağlantılı lojistik bir kapasiteye sahiptir. Marsilya, Tapınakçılar tarafından inşa edilmiş bir deniz tesisine sahiptir; La Rochelle'de filoları vardır ve Britanya ile Fransa arasındaki ana deniz bağlantısı bu filodur. Kayıtların günümüze kadar ulaşmasının verdiği şansla burada yer alan iki geminin adını dahi biliyoruz. İlki bir kadırga olan La Templere, diğeri ise ticaret gemisi olan La Buzard'dır. Tapınak Şövalyeleri donanma için de Kral John'a ekonomik destek sağlamıştır. Örneğin 1214 yılında İspanyol gemilerinden satın alınabilmesini sağlamak için 133 sterlin borç vermişlerdir. Burada bir ticarî hususun da aydınlatılmasında fayda var. Zira Tapınakçılar geminin beğenilmemesi durumunda paranın John'a geri verileceğine dair söz de vermiştir. Buradan anladığımız kadarıyla Tapınakçılar gemi satın alabilmesi için kraliyeti önce borçlandırıyor, gemiyi kendileri buluyor ve ticaret gerçekleştikten sonra garanti dahi veriyorlardı (Lord, 2002, s. 157).

John, donanmadan sorumlu yetkilisi Wrotham'lı William'ın kendisini terk etmesiyle birlikte donanma komutanlığına bir Tapınakçıyı getirmekte tereddüt etmemiştir. Birader Roger İngiltere'de donanma komutanı olmuştur. Roger, denizcilerin ve paralı askerlerin maaşlarının ödenmesinden yük transferlerine kadar birçok konuda sorumlu tutulmuştur. Ayrıca frettum adı verilen vergilerin toplanmasında da Roger sorumludur. Kral John'un elçilerini taşıyacak organizasyon yine Roger tarafından yapılmıştır. Daha sonra Fransa ile İngiltere arasındaki savaşta Roger, atların ve birliklerin kıta Avrupa'sına taşınmasını organize etmiş, 1215 Temmuz ayında on iki gemi Roger tarafından bu amaçla tedarik edilmiş ve tüm ücretli askerlerin maaşları Roger tarafından ödenmiştir (Nicholson, 1998b, s. 211).

Sonuç

Çalışma, Tapınak Şövalyeleri'nin müstakil bir anlatısından ziyade onların yaşadıkları bir ülkede belirledikleri hedef çerçevesinde hükümet işlerinde neden ve nasıl görev aldıklarını ortaya koymuştur. Bu amaçla Kral John dönemi İngiltere'deki etkileri ele alınmış, diplomasiden askeriyeye ekonomiden donanmaya birçok alanda etkili oldukları sonucuna ulaşılmıştır.

Burada karşılıklı çıkarların söz konusu olduğunu ve John'dan ziyade Tapınakçıların kurulan ittifakta kazandığını belirtebiliriz. Zira kurulan ittifakta Kral John ülkesinde düzen ve dirliği yeniden sağlamak kaybettiği

otoritesine tekrar kavuşmak niyetindedir. Bu nedenle işinde mahir ve İngiltere'de uzun zamandır varlıklarını sürdüren Tapınak Şövalyeleri onun için iyi bir seçenek ortaya koymuştur. Ancak John Tapınak Şövalyeleri sayesinde kısmî başarılar elde etse de nihaî amacına ulaşamamıştır. Tapınakçılar ise ana hedeflerini hiçbir zaman zihinlerinden çıkarmamış Kudüs'ü ve Hristiyan hacıları korumayı ana vazifeleri bilmişlerdir. Amaçlarını gerçekleştirebilmenin yolu da Hristiyan krallardan alacakları malî ve askerî destektir. Bu bağlamda elde ettiğimiz bulgulardan çıkardığımıza göre Tapınak Şövalyeleri müstakil ve istikrara kavuşmuş bir İngiltere'nin Haçlı Seferleri'nde büyük katkısı olacağı inancı taşımışlardır. O halde İngiltere'nin başında bulunan Kral John'un desteklenmesi gerekmez midir? Elbette makalemizde de sorduğumuz ve cevabını aldığımız mühim kısım burasıdır. Tapınak Şövalyeleri amaçlarına ulaşabilmek için gereken tüm desteği İngiliz kralına sağlamıştır. Bu destek karşılığında da oldukça önemli imtiyazlar elde etmişlerdir.

John, her ne kadar müttefiklerine güvenip onları her alanda kullansa da başarı sağlayamamış bir kraldır. Nihaî amacına ulaşamamıştır. İngiltere gibi bir ülkede yerel unsurlar dikkate alınmadan kuruluş amacı ve politikaları belli olan Tapınakçıları tek müttefik bilmek ve hem iç hem dış politikada sadece onlarla hareket etmek John'a kaybettirmiştir, daha doğru ifadeyle yetmemiştir. John önce Fransa ile girdiği savaşı kaybetmiş, Normandiya elden çıkmış, baronları John'a isyan eder duruma gelmiş ve Papa ile giriştiği atama mücadelesinde İngiltere Papa'lık dirliği olmuştur.

Hakem Değerlendirmesi: Dış Bağımsız

Yazar Katkısı: Fuat CEYLANBAŞ: %100

Destek ve Teşekkür Beyanı: Çalışma için destek alınmamıştır.

Etik Onay: Bu çalışma etik onay gerektiren herhangi bir insan veya hayvan araştırması içermemektedir.

Çıkar Çatışması Beyanı: Çalışma ile ilgili herhangi bir kurum veya kişi ile çıkar çatışması bulunmamaktadır.

Peer Review: Independent double-blind

Author Contributions: Fuat CEYLANBAŞ: 100%

Funding and Acknowledgement: No support was received for the study.

Ethics Approval: This study does not contain any human or animal research that requires ethical approval.

Conflict of Interest: There is no conflict of interest with any institution or person related to the study.

Kaynakça

Barber, M. (2006). *Tapınak şövalyelerinin tarihi yeni şövalyelik*. Kabalcı Yayınları.

Ceylanbaş, F. (2023). *Kral John dönemi İngiltere'de feodalite ve Magna Carta'ya giden yol 1199-1216* [doktora tezi] Manisa Celal Bayar Üniversitesi.

Ceylanbaş, F. (2024). Orta çağ İngiltere'de Papa Kral çatışması: III. Innocentius Kral John. *Karadeniz Araştırmaları Dergisi, 21*(83), 1051-1066.

Cheney, G. R. & Semple W. H. (1953). *Selected letters of Pope Innocent III concernig England (1198- 1216),* Thomas Nelson and Sons Ltd. Press.

Church, S. (2015). *King John and road to Magna Carta.* Macmillan Press.

Coxe, H. O. (1845) (Ed.), *Rogeri of Wendover. Chronica sive flores Historiarum.* English Historical Society.

Çeken, M. (2020). *İsa'nın yoksul askerleri Tapınak Şövalyeleri: Kuruluşu, düşüşü, kurumsal yapısı*. Timaş Yayınları.

Duffus, H. T. (1835). *Rotuli litterarum patentium in turri Londonensi asservati (Vol. 1*), Record Commission.

Durmaz, S. (2016). Yüksek orta çağ politik ve estetik evreninde mitik bir ilahe portresi: Akitanyalı Eleanor. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi 9*(43), 701-714.

Garmonsway, G. (1986). *The Anglo-saxon chronicle*. Everyman's Library.

Gatti, I. (2005). *The relationship between the knights templar and the King of England: From the order's foundation to the reign of Edward* [doktora tezi] Reading University.

Hollister, C. W. (2001). *Henry I.* Yale University Press.

La Torre, I. (2008). The Military Orders. Upton-Ward, J. (Ed.), *The London and Paris temples: A comparative analysis of their financial services fort he Kings during the thirteenth century*. vol 4. içinde (s. 121-127).

Lord, E. (2002). *The Knigts templar in Britain*. Longman Press.

Matthew, P. (t.y.). *Chronica majora II*. Cambirdge, Corpus Christi collage. Ms 016II.

Morris, M. (2016). *King John, treachery and tyranny in medieval England*. Pegasus Book.

Nicholson, H. ve Slavin, P. (2017). The real da vinci code: Nicholson, H. J (Ed.), *The accounts of templars estates in England and Wales during the suppression of the order*, *In the Templars and tehir sources*. içinde (s. 237-247).

Norgate, K. (1902). *King John*. Macmillian.

Pringle, D. (1998). Templar castles between Jaffa and Jarusalem, Nicholson, H. (Ed.), *In the military orders*. Vol 2. içinde (s. 201-248).

Roger of Wendover. (1849). *Flores Historiarum* (Çev. Giles, J. A.) HG Bohn.

Stubbs, W. (1867). (Ed.), *Gesta Regis Henrici secundi*. London: Roll Series.

Stubbs, W. (1871). (Ed.), *Chronica magistri Rogeri de Houeden*. Roll Series.

Stubbs, W. (1880). *Historical work of Gervase of Canterbury, 2 vols*, Longman & Co.

Tyerman, C. J. (1998). *England and crusades 1095-1588.* The University of Chicago Press.

Walker, J. (1990). *The patronage of the templars and of the order of St. Lazarus in England in the twelfth and thirteenth centruies.* [doktora tezi]. University of St Andrews.

Warren, W. L. (1973). *Henry II,* University of California Press.

Warren, W. L. (1997). *King John*. Yale University Press.

Webster, P. (2012). In the military orders, Edbury, P. W (Ed.), *The military orders at the court of King John*, içinde (s. 209-218).

Extended Abstract

The study deals with the relations between King John, who ascended the English throne in 1199 and died in the midst of a civil war in 1216, and the Knights Templar, who played important roles in his government and became his allies. This is because the reign of King John is directly related to the crises experienced by England. Although the period when the Templars first became visible in England was the period of Henry I (1100- 1135), the relations were quite intense during the reign of King John. It should also be taken into consideration that the Templars may have existed in England in the period before Henry I, as discussed in the introduction of the study.

The article explains how King John attempted to address the crises of his reign with the support of the Knights Templar, during a period of intense internal and external turmoil. The problem of succession, land disputes with France arising from feudal law, and the rebellion of the nobles called barons against the centre were the main problems. In addition, Pope Innocentius III also confronted John on the issue of appointing the archbishop of Canterbury. In the face of all these problems, John looked for partners both inside and outside the realm that he could trust and do business with. Here, John received support from the Templars, which had begun to exist in England since the reign of Henry I. King John's motives for this alliance are evident from the fact that he wanted to find solutions to internal and external problems. The Knights Templar also supported the English king in order to restore the Crusader motivation and to provide power to the Holy Land.

The study draws on primary sources and detailed archival documents. Archival documents, especially the Anglo-saxon chronicle, were utilised. The

study has been completed by comparing and supporting the works on the Knights Templar with the main sources. As a methodology, a comparative history methodology has been adopted.

John established very close relations with three people in particular among the Templars. The first of these people was Aimery of Saint-Maur, the master of the Templars in England, the other one was Brother Alan Martel and the last one was Brother Roger, John's chief aide. In particular, the Templars were used in the diplomatic contacts necessary to overcome the crisis with France. Likewise, negotiations with the barons and even military conflicts were referred to the Templars. King John valued the Templar Knights so much that he entrusted the protection of his treasures and his private letters to them.

The short-term successes that King John achieved with the support of the Knights Templar during his reign reveal the importance of this alliance. Especially in times of crisis, the presence of such allies increased the king's ability to govern and the kingdom's ability to survive. The military and diplomatic support of the Knights Templar provided a significant boost to King John's government, thus helping England to emerge from these difficult times with less damage. This study aims to provide an in-depth analysis of historical events and relations, enabling historians and researchers to look at the subject from a different perspective. In this context, the role of King John and the Knights Templar in the history of England is discussed in a more understandable and detailed manner. Of course, both King John and the Templars displayed an alliance favourable to their interests. It is thought that this study will make a positive contribution to the literature. Although there are independent studies on the Knights Templars in the literature, microhistorical narratives such as our study are weak.

In this context, By offering a microhistorical analysis of King John’s alliances, this study provides fresh insights into the political dynamics of medieval England. In this way, valuable information and new avenues of research are offered for historians and enthusiasts.